

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010418
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8715010418.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.3.2017, v trestnej veci proti obžalovanému D. L. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/116/2015 zo dňa 26.9.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného D. L..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný D. L. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 6.4.2015 asi o 02:48 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Mazda 323, M1 ev. č.: J. po diaľnici D1 smerom od obce Važec na Poprad, kde za tunelom Bôrik, pri obci Mengusovce, okres Poprad bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou Diaľničného oddelenia Mengusovce z dôvodov prekročenia najvyššej dovolenej rýchlosti, pričom rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Liptovskom Mikuláši č. ORPZ-LM-ODI2-P-378/2014 z 5.1.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.2.2015, mal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov s výkonom od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Za to mu bol podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 30 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, proti jeho výroku o treste, podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré bližšie písomne neodôvodnil.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a na základe tohto preskúmania dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V rámci svojej prieskumnej činnosti krajský súd zistil, že na hlavnom pojednávaní o obžalobe prokurátora neboli vykonávané dôkazy súvisiace s výrokom o vine obžalovaného, pretože tento na hlavnom

pojednávani konanom na okresnom súde dňa 26.9.2016, po povolení a poučení súdom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prvostupňový súd prihliadal na kritériá uvedené v základných zásadách ukladania trestov, najmä v ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona. Podľa nich trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V prvom rade prvostupňový súd správne zistil rovnovážny pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, keď zistil len jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zákona (obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval) a jednu príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Tr. zákona (bol už za trestný čin odsúdený, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/97/2013 zo 16.1.2014).

Z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom, najmä z evidenčnej karty a priestupkového spisu OR PZ v Liptovskom Mikuláši je zrejmé, že sa obžalovaný dopustil 31 priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. V dvoch prípadoch mu bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, pričom v jednom prípade to bolo za vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu. Naposledy mu bol uložený zákaz vedenia motorových vozidiel rozhodnutím ODI Liptovský Mikuláš č. ORPZ-LM-ODI2-P-378/2014 z 5.1.2015, právoplatným 10.2.2015, na dobu 24 mesiacov za porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom, keď motorové vozidlo viedol počas zadržania vodičského preukazu. Zákaz činnosti mal vykonávať od 10.2.2015 do 10.2.2017. Zároveň mu bola uložená aj pokuta 500,- Eur.

Z registra priestupkov a správy Okresného úradu Liptovský Mikuláš je možné zistiť, že okrem priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa obžalovaný dopustil aj dvoch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb.

V odpise registra trestov má obžalovaný 8 záznamov. Naposledy, ako už bolo vyššie uvedené, bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/97/2013 zo dňa 16.1.2014, právoplatným 9.3.2015, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 6 mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, teda od 10.3.2015 do 10.3.2017.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že tresty uložené obžalovanému napadnutým rozsudkom v žiadnom prípade nie je možné považovať za prísne, ale že z hľadiska dosiahnutia účelu trestu sú naopak viac ako mierne.

Na obžalovaného už bolo viackrát pôsobené peňažnými sankciami, zákazmi činnosti, hrozbou trestami odňatia slobody pri ich ukladaní s podmiennečným odkladom výkonu, ale aj výkonom trestu odňatia slobody. Napriek tomu sa obžalovaný opätovne dopustil trestného činu. Tento spáchal dokonca v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/97/2013 zo dňa 16.1.2014 za iný trestný čin.

Je tak evidentné, že na obžalovaného doposiaľ ukladané a vykonané mierne tresty a sankcie nemali dostatočný výchovný účinok a nechránili dostatočne spoločnosť pred ďalším páchaním trestnej činnosti. Od opätovného páchania trestnej činnosti ho neodradila ani bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody uloženého v konaní sp. zn. 2T/97/2013.

Z hľadiska dosiahnutia účelu trestu tak v prípade obžalovaného do úvahy neprichádza uloženie iného druhu trestu, než podmiennečného trestu odňatia slobody, za súčasného uloženia trestu zákazu

činnosti. Podmienečné odloženie výkonu trestu odňatia slobody však u obžalovaného nedovoľuje nielen nesplnenie podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zákona, ale aj ust. § 49 ods. 2 Tr. zákona, ktoré vylučuje podmienečné odsúdenie pri odsúdení za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia.

Vzhľadom na to, že odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by ho oprávňovali zmeniť napadnutý rozsudok v prospech obžalovaného, o jeho odvolaní rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.